Orędownik Wrzesiński

Wychodzi trzy razy tygodniowo i to co wtorek, czwartek i sobotę prócz dni świątecznych — Nakładem i drukiem A. Prądzyńskiego we Wrześni Odpowiedzialny za część redakcyjną Andrzej Prądzyński we Wrześni Administracja; ulica Poznańska № 6 — Telefonu № 389

Abonament: (na poczcie lub w administracji) kwartalnie —— mk. miesięcznie 3000 mk. — Ogłoszenia: za miejsce jedno-łamowe jeden milimetr w wyż 200 mk. przyjmuje administracja większe dwa dni, mniejsze do godz. 10 dzień przed ukazaniem się numeru - Telef. № 389

Rok V | **Wrześnie, sobota, dnia 19-go maja 1923 r.** | **№ 58**

IV. Zjazd Katolicki w Lesznie

Nie zamieszczaliśmy szczegółowego sprawozdania z przebiegu prac IV. Zjazdu Kat. w Lesznie, gdyż obracały się one ściśle w granicach określonych odezwami i komunikatami Komitetu zjazdow. Na szczególną jednak uwagę zasługują przemówienia ks. Chlonda, apost. adm. na G. Śląsku i ks. prałata Adamskiego, wygłoszone w dniu II. Zjazdu. Podajemy je według „Dz. Pozn.":

Przemówienie Apost. Admin. ks. Chlonda

Marszałek Ruszczyński zagaja zebranie — i udziela głosu ks. Chlondzie, który gorąco i pięknie wyraża swą radość z tego, że poraz pierwszy wolno mu przemawiać na Zjeździe Katolickim w Polsce, poczem mówi o potrzebie — nietylko krzewienia wiary i życia z religji poczętego, ale o potrzebie szerzenia życia narodowego. W stronę Wielkopolski patrzą dziś dzieci szkolne i uczą się miłować kolebkę wiary i kolebkę polskości. Lud śląski opowie się twardo przy tej Ojczyźnie, której tak pragnął. Wiara katolicka utrwali jego polskość — i wiara katolicka rozbudzi w nim dziś te siły, jakich potrzebuje państwo do rozwoju całej swej potęgi. (Burzliwe oklaski.)

Przemówienie ks. prałata Adamskiego

Ks. prał. Adamski mówi „o stosunku kapitału do pracy", ściśle mówiąc o stosunku człowieka ryzykującego swój majątek do człowieka dającego swój czas, zdrowie i życie. Nie o martwe więc rzeczy tu chodzi; chodzi o ludzi, a tylko chcieli pominąć ich ci, którzy ów stosunek właśnie pragnęli wyjąć z pod kontroli sumienia. Walka tego pogańskiego pojęcia z pojęciem przykazania miłości, przyniesiona przez Chrystusa, trwa całe wieki. Wyzwolenie warstw pracujących to wielka zdobycz Kościoła katolickiego. Sprowadzono przecież znowu kwestję pracy i płacy do poziomu zwyczajnego kontraktu. Wobec czego ten, co miał siłę, stał się wyzyskiwaczem. I dlatego cały świat podzielił się na dwa obozy: mocnych i słabych, niesprawiedliwych i cierpiących. Zaczem przyszła nauka socjalizmu, która przepaść pogłębiła.

Świat stanął w przededniu walki i oto jest rezultat w Rosji sowieckiej. Natomiast świat katolicki zaczął zastanawiać się nad zmienionemi warunkami i nad tem, jak i do nich dostosować myśl katolicką. — Wszyscy zgodzili się na jedno: że należy powrócić do praktykowania zasad religijnych — i że dopiero na tem tle różnice dadzą się złagodzić. Kierunek chrześcijańsko-społeczny oparty jest na zdrowej zasadzie, bo żąda sprawiedliwości chrześcijańskiej, która słabszym daje prawo zabiegania i to, co im się przynależy. — Ojciec św. Leon XIII. rozstrzygnął swego czasu encykliką „rerum novarum" właściwą istotę rzeczy: mianowicie, że każdy mieć winien pewne minimum dochodów do życia, bo nędza rodzi występek i utrudnia życie duchowe. Odtąd wśród katolickiego naprawdę świata niema rozbieżności zdań, jakkolwiek nie wszyscy chcą przyjąć bez zastrzeżeń decyzję Stolicy Apostolskiej w praktyce.

Niesłychanie jasny, świetny pod względem metodycznym wykład ks. posła Adamskiego, słuchacze nagrodzili hucznemi oklaskami.

W trzecim dniu obrad

Ranek poniedziałkowy (dnia 7 bm.) poświęcony był w całości na obrady Związków. O godz. 1-ej w południe zagaił Marszałek Ruszczyński ostatnie posiedzenie plenarne, w którem brał udział J. E. Ks. Kard. Prymas, liczne duchowieństwo i tłumnie publiczność, mimo dnia roboczego. Z wielkiem zrozumieniem rzeczy ludzie poświęcili dzień ten jeszcze słuchaniu wykładów o katolickim duchu wiedząc, że nieporównanie więcej czasu oddaje się w życiu sprawom doczesnym. Podkreślić należy jeszcze wytrwałą pracę skautów leszczyńskich, utrzymujący wzorowy porządek we wszystkich lokalach i gotowych na wszelkie służby dla komitetu urzędującego i prezydjum.

Pierwszy wykład na ostatniem posiedzeniu plenarnem wygłosiła p. Zofja Rzepecka z Poznania na temat: „Dlaczego katolik powinien interesować się kwestją kobiecą?" Ponieważ J. Em. musiał powracać do Poznania, prelegentka o 1 i pół wykład przerwała — a Marszałek w gorących słowach pożegnał Ks. Kardynała, upewniając go o osiągnięciu przez Zjazd zamierzonych rezultatów, i podkreślając, że blasku całej uroczystości nadała właśnie obecność dostojnego Purpurata.

Ks. Prymas wzniósł okrzyk na cześć Papieża następnie podziękował serdecznie marszałkowi i całemu prezydjum, poczem wraz z otoczeniem Zjazd opuścił, wieziony na dworzec przez skautów, którzy wyprzęgli konie ale tłumy do końca wytrwały mając zresztą niesłychanie ułatwione spełnienie ten obowiązek tem, iż wykład następny ks. prałata Kłosa o „Etyce katolickiej" był wprost porywający.

Procesjonalnie udano się potem do kościoła, gdzie odśpiewano dziękczynne „Te Deum" i zjazd katolicki w Lesznie był zakończony.

Komitet IV. Zjazdu Katolickiego otrzymał następującą depeszę:

Catholicis omnibus Lesuo convenientibus Augustus pontifex effusa anime benedicit. Card. Gasparri".

Wszystkim uczestnikom Zjazdu Katolickiego w Lesznie przesyła Ojciec św. z całego serca błogosławieństwo. Kard. Gasparri".

Polska większość parlamentarna!

Warszawa, 18. 5. Nar. Partja Robotnicza urządza w poniedziałek zebranie, na którem zdecyduje dalszą linję postępowania.

Warto zaznaczyć, że zjazd N. P. R. w Bydgoszczy, na którym Wachowiak bronił przyłączenia się do większości, a Popiel to stanowczo zwalczał. — Zjazd ten znakomitą większością poparł Wachowiaka.

Warszawa, 18. 5. **Klub Katolicko-Ludowy zgłosił przystąpienie do polskiej większości parlamentarnej.**

Warszawa, 18. 5. **Dziś o godz. 10 prezes Głąbiński uda się do Belwederu, aby przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej obecny stan rzeczy na terenie parlamentarnym.**

Warszawa, 18. 5. **Dalszy rozwój wypadków zależny jest od samego premjera Sikorskiego. Jeżeli zechce on wyciągnąć konsekwencje z nowego stanu rzeczy, to poprosi Prezydenta o dymisję. Jeżeli zaś — co jest bardzo prawdopodobne — Sikorski nie zechce się liczyć z faktami, to podejmie walkę, w której czekać będzie obalenia go przez Sejm.**

Warszawa, 18. 5. Na wczorajszem posiedzeniu Zw. Lud.-Nar. poseł Głąbiński złożył sprawozdanie o sytuacji, które przyjęto do wiadomości i wyrażono prezydjum swoje uznanie.

Przypuszczalny skład rządu większości polskiej.

Premjer: Witos (P. S. L.).
Sprawy wewnętrzne: Kiernik (P. S. L.).
Podsekretarz stanu: Dąbski (P. S. L.).
Sprawy zagraniczne: Marjan Seyda (Z. L. N.).
Podsekretarz stanu: Zygmunt Lasocki (P.S.L.).
Oświata: Głąbiński (Z. L. N.).
Skarb: Grabski (bezp.).
Wojsko: Szeptycki (bezp.).
Przemysł i Handel: Wład. Kucharski (L. L. N.)
Rolnictwo: Gościcki (Z. L. N.).
Sprawiedliwość: Piechocki (Ch. D.).
Opieka Społeczna: Senator Smólski (Ch. D.).
Poczta: Moszczyński (bezp.).
Roboty publiczne: Pawłowski (P. S. L.).
Główny Urząd Ziemski: Osiecki (P. S. L.).
Zdrowie: Bujalski (N. P. R.).
Kolej: —?—

Lista cytowaną jest na podstawie pogłosek, posiada jednak wiele prawdopodobieństwa.

Wyciąg z Orędownika Urzędowego
na powiat wrzesiński

Rozporządzeniem z dnia 24. IV. 1923 r. I. R. W. 294/IV. Województwo Łódzkie zamknęło jarmarki i targi na bydło rogate w osadzie Skulsku na okres czasu 3 miesięcy.

Rozporządzeniem prezesa rejencji poznańskiej z dnia 3 kwietnia 1917 mającego w tutejszej dzielnicy dalszą moc obowiązującą ustanowiono pewien czas ochrony wiosennej ryb, który rozpoczyna się z dniem 1 maja a kończy się z dniem 15 czerwca.

Przypominając przepis ten ponownie rybakom, wzywam wszystkich do najściślejszego przestrzegania czasu ochronnego na ryby, w którym to czasie wykonanie połów ryb na wodach otwartych jest surowo wzbroniony.

Z powodu naprawy mostu na drodze wiodącej z Krzywegóry do Miłosławia, została takowa na przeciąg dwóch tygodni, począwszy od 14 bm. dla publicznego przejazdu zamknięta.

Komunikację skierować należy przez Biechówko.

U jednego konia gospodarza Macieja Nowaczyka w Gozdowie stwierdził powiatowy lekarz weterynaryjny świerzb (parchy).

Rozporządzenie policyjne
dotyczące urządzenia i uruchomienia piekarń oraz takich cukierni, które oprócz ciast wypiekają również pieczywo, specjalnie piekarskie.

§ 1. Posadzka pracowni nie powinna leżeć głębiej niż $1/2$ metra poniżej otaczającej ją powierzchni ziemi. Głębokość $1/2$ metrową powiększyć można na 1 metr, o ile przy odnośnej ścianie zewnętrznej wykopie się dół do światła i powietrza. Dół ten winien być conajmniej 1 metr szeroki a spód jego dobrze dający się odwadniać, winien leżeć przynajmniej 15 cm. głębiej niż posadzka przylegających ubikacyj. Na wniosek może Wojewoda udzielić zezwolenia wyjątkowo, jeśli się w inny sposób celowem izolowaniem podłogi i dostatecznem doprowadzeniem światła i powietrza zdrowotnem wymaganiom zadośćuczyni.

§ 2. Pracownia powinna być conajmniej 3 mtr. wysoka i posiadać taką ilość okien, ażeby do wszystkich części pracowni dochodziło dostateczne światło. Konstrukcja okień wychodzących wprost na zewnętrz powinna umożliwić dostateczne przewietrzenie pracowni.

Wojewoda może na wniosek zezwolić wyjątkowo na używanie o $2^1/_2$ metrowej minimalnej wysokości, o ile miejscowe prawo budowlane nie stawia pod tym względem wyższych wymagań.

§ 3. Podłoga w pracowni powinna być z twardego i mocnego materjału, chroniącego ubikacje przed dostępem wilgoci.

Ściany i mury muszą być, o ile nie mają pokrycia z kafli lub podobnego nieprzemakalnego materjału, przynajmniej raz w roku wapnem wybielone. Farbą olejną należy odnawiać przynajmniej co 5 lat.

§ 4. Ustępy, śmietniki i stajnie nie powinny się znajdować w pobliżu pracowni.

Rur od ustępów i zlewów nie wolno przeprowadzać przez pracownię.

§ 5. Na każdą osobę w piekarni zatrudnioną wypadać musi przynajmniej 15 kbm. przestrzeni powietrznej. W wyjątkowych razach, np. przed świętami itp., można więcej ludzi zatrudniać, z tem ograniczeniem jednak, że na każdą osobę wypadnie conajmniej 10 kbm.

§ 6. Robotnicy muszą mieć sposobność przechowania swej odzieży, przebrania się i umycia w miejscu dobrze ogrzanem.

§ 7. Przed rozpoczęciem pracy muszą osoby zajęte przy wyrabianiu ciasta dobrze umyć ręce i ramiona w czystej wodzie.

W tym celu należy ustawić dostateczną ilość umywalek z mydłem, a dla każdego robotnika dostarczyć conajmniej jeden czysty ręcznik tygodniowo.

O ile przy umywalkach niema wodociągu należy przechowywać przy nich zawsze dostateczną ilość czystej wody i ustawić umywalki w takiej liczbie, by przypadała na każdych pięciu pracowników conajmniej jedna. Wylew dla zużytej wody mieścić winien się w tejże ubikacji lub w pobliżu.

§ 8. Zapasy mąki przechowywać należy w miejscu suchem i zabezpieczonem od zanieczyszczenia.

Ciasta nie wolno ugniatać nogami.

Wodę używaną do smarowania chleba należy codziennie odnawiać. Nie wolno składać pieczywa na gołej podłodze.

§ 9. Na stołach i sprzętach przeznaczonych do wyrabiania i przechowywania ciast i chleba nie wolno siadać ani spoczywać. Przedsiębiorca powinien dbać o dostateczną ilość ławek lub krzeseł w pracowni.

§ 10. W każdej ubikacji należącej do pracowni musi stać spluwaczka, którą codziennie należy wyczyścić.

Spluwanie na podłogę jest wzbronione jak również palenie tytoniu, zażywanie i żucie tabaki w pracowni i podczas pracy.

§ 11. Pracowni nie wolno używać do mycia, spania, jedzenia i innych czynności, nie należących do rzemiosła piekarskiego. Pracownie należy oddzielić szczelnemi drzwiami od innym pobocznym celom służących ubikacyj.

Psów, kotów i innych zwierząt domowych nie należy wpuszczać do pracowni.

§ 12. Pracownia musi być codziennie przewietrzana i stale utrzymana w największej czystości. Podłogi należy codziennie wycierać, a ściany o ile nie są bielone wapnem, zmywać przynajmniej raz na trzy miesiące.

Używane w piekarni narzędzia, stoły, naczynia, ścierki itp. muszą być wzorowo czyste. Do innych celów używać ich nie wolno.

§ 13. Osoby zatrudnione w piekarni muszą być odziane przynajmniej w koszule i spodnie.

§ 14. Nie wolno zatrudniać osób cierpiących na zakaźne lub odrazę wzbudzające choroby.

§ 15. W każdej ubikacji, w której wyrabia się pieczywo, należy wywiesić w miejscu widocznem odbitki tego rozporządzenia oraz opis tejże pracowni, z którego wynika:

a) długość, szerokość i wysokość ubikacji;
b) rozmiary powietrzni w kbm.;
c) liczba osób, którą według § 5 lub 16 w piekarni regularnie zatrudniać wolno.

§ 16. Do czasu powiększenia lub przebudowy już istniejących piekarń może Wojewoda wnioskodawcy dać dyspens z §§ 2, 4 i 5, o ile wnioskodawca ochroni robotników w odpowiedni sposób przed niebezpieczeństwem dla ich zdrowia.

§ 17. Wykroczenia przeciwko tym przepisom karane będą karą pieniężną do 60 mrk., a w razie niemożności zapłacenia stosowną karą więzienną, o ile nie podlegają wyższej karze według innych rozporządzeń.

Baczność
kupcy i handlarze wyrobów tytoniowych

W dniu 21 kwietnia br. weszło w życie rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 20 marca 1923 normujące prowizoryczne przepisy o sprzedaży wyrobów tytuniowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, które w dniu 21 kwietnia br. w Dz. Ust. Rzeczyposp. Polskiej № 42 ogłoszone zostało.

W myśl tych przepisów zobowiązanym jest każdy sprzedawca wyrobów tytoniowych tak hurtownik jak detalista prócz innych warunków tam wymie-

nionych, prowadzić księgi poborowe na zakup i sprzedaż wyrobów tytoniowych jak również umieścić napis stosowny nad wejściem do lokalu jaki handel uprawia (detaliczny czy hurtowny).

Niezastosowanie się do warunków przepisami tymi unormowanych zagrożone jest grzywnami przewidzianymi art. 33 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. Dz. U. R. P. № 47.

Powzięcie do wiadomości tych przepisów zobowiązany jest każdy handlarz wyrobami tytoniowemi potwierdzić na protokóle przez własnoręczny podpis.

W tym celu urządza Urząd Akcyzowy zgromadzenie informacyjne, gdzie równocześnie przepisy powyżej omawiane każdemu za opłatą 1·500 mk. wręczone będą.

Zgromadzenia takie urządza się:

1. dla powiatu Gnieźnieńskiego (włącznie miast) w dniu 23 maja br. o godz. 9 rano w Hotelu Francuskiem w Gnieźnie,
2. dla powiatu Witkowskiego w dniu 25 bm. o godz. 12 w poł. u p. Łukowskiego w Witkowie,
3. **dla powiatu Wrzesińskiego w dniu 23 bm. o godz. 9 rano w Hotelu „Biały Orzeł“ właśc. p. Tuczyński we Wrześni,**
4. dla powiatu Znińskiego w dniu 23 bm. o godz. 9 rano w Domu Polskim w Żninie.

Kupcy powiatu Witkowskiego, którym dogodniej jest stanąć do protokółu w Gnieźnie, winni w dniu dla tegoż powiatu wyznaczonym się stawić.

Ktoby w dniach naznaczonych z ważnych powodów stawić się nie mógł winien przed terminem powyżej ustalonym w przynależnym inspektoracie kontroli skarbowej formalność tę załatwić.

Każdy kupiec zainteresowany winien jest w dniach naznaczonych zabrać z sobą zezwolenie władzy skarbowej, które go do handlu wyrobami tytoniowemi uprawnia.

Zasiłki dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe

Zwracamy raz jeszcze uwagę na ustawę z 22 marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe, ogłoszoną w dniu 10 kwietnia 1923 r. w Dzienniku Ustaw R. P. № 37 poz. 246.

Art. 15 tejże ustawy znosi rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 63 poz. 418) o zasiłkach wojskowych dla rodzin osób, pełniących służbę w Wojsku Polskim z poboru i ochotniczo.

Wypłata dotychczasowych zasiłków wojskowych za służbę z poboru i ochotniczo odbędzie się z upływem kwietnia 1923 r. za czas do 15 kwietnia r. b. po raz ostatni.

Zgłaszanie prawa do tych zasiłków i wnoszenie odwołań przeciw wszelkim orzeczeniom, zapadłym na podstawie dotychczasowego rozporządzenia Rady Obrony Państwa ustaje z dniem 10 czerwca 1923 r. Odtąd obowiązywać będzie nowa ustawa odnosząca się wyłącznie do rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe (rezerwistów).

Prawo rodzin rezerwistów, powołanych na ćwiczenia wojskowe, do zasiłku reguluje ustawa z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37 poz. 246), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 40 poz. 276) oraz rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 kwietnia 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Spraw Wojskowych oraz Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. № 40 poz. 280).

Oprócz tego wydało Województwo w Poznaniu okólnik w tej sprawie ogłoszony w nadzwyczajnem wydaniu Dziennika Urzędowego Województwa Poznańskiego № 16 a z 24. 4. 1923.

Każda gmina jest w posiadaniu Dziennika Urzęd. Województwa Poznańskiego a odnośne dzienniki ustaw, które Województwo w tym celu zamówiło, otrzymały 18 maja 1923 r. wszystkie gminy przez Starostwo za zwrotem kosztów.

Zasiłki udzielane być mogą tylko na mocy zgłoszeń, wniesionych na przepisowych formularzach. O formularze winna wystarać się osoba wnosząca zgłoszenie do zasiłku.

Zwracam uwagę, że pp. burmistrzowie i sołtysi są osobiście odpowiedzialni za należyty wymiar zasiłków, ich terminową wypłatę, wstrzymanie zasiłkow nienależnych i ściągnięcie wypłaconych sum.

Aby ułatwić pp. Komisarzom pouczenie sołtysów na konferencji, ogłaszam poniżej w skróceniu najistotniejsze przepisy o zasiłkach na czas ćwiczeń wojskowych.

1. O zasiłek z tytułu powołania na ćwiczenia rezerwisty ubiegać się mogą: żona (także i separowana, jeżeli powołany obowiązany jest ją utrzymać), dzieci powołanego ślubne i nieślubne (te ostatnie o ile ojcostwo powołanego jest udowodnione), pasierbi powołanego, jego nieletnie rodzeństwo, jego rodzice ślubni i nieślubna matka, ślubni dziadkowie powołanego oraz rodzice nieślubnej matki powołanego.

2. Prawo ubiegania się o zasiłek mają powyższe osoby tylko w tym wypadku, jeżeli ich byt (mieszkanie, pożywienie, odzienie, opał, światło, koszta leczenia i pielęgnacji, koszta wychowania dzieci) był w chwili odejścia powołanego do ćwiczeń zależny tylko od jego pracy i zarobku i został zagrożony wskutek powołania rezerwisty do ćwiczeń wojskowych, lub też jeżeli w czasie pełnienia przez rezerwistę ćwiczeń, zaszły wypadki, wskutek których byt powyższych osób, wobec nieobecności powołanego uznać należy za poważnie zagrożony.

3. Zasiłek przysługuje członkom rodziny powołanego za czas od dnia odejścia na ćwiczenia do dnia następującego po dniu zwolnienia włącznie.

4. Zasiłek przyznany być może tylko łącznie wszystkim w danej rodzinie do zasiłku uprawnionym osobom, chociażby poszczególni członkowie tej rodziny żyli w oddzielnych gospodarstwach, a nawet w różnych miejscowościach.

5. Dzienna norma zasiłku wynosi:

1. dla rodziny stałego robotnika lub pracownika:
   a) 60% jego płacy, jeżeli uprawniona do zasiłku jest tylko jedna osoba,
   b) 70%, jeżeli do zasiłku uprawnione są dwie osoby,
   c) 80%, jeżeli do zasiłku uprawnionych jest 3 lub więcej osób:
2. dla rodzin wszystkich innych rezerwistów:
   a) 6000 mk., jeżeli do zasiłku uprawnioną jest tylko jedna osoba,
   b) 7000 mk., jeżeli dwie osoby i
   c) 8000 mk., jeżeli uprawnionych jest trzy lub więcej osób. W miejscowościach liczących ponad 10000 mieszkańców, podwyższa się normy określone w poz. 2 pod a, b i c o 2000 mk.

Przykłady wymiaru podane są w okólniku Wojewódzkim (Dz. Urz. Województwa № 16 a).

6. Obowiązek płacenia zasiłku ciąży: 1. względem rodzin stałych robotników i pracowników, którzy w chwili powołania utrzymują się z pracy najemnej — na pracodawcy, 2. we wszystkich innych wypadkach oraz w wypadkach stwierdzonej niemożności zapłacenia zasiłku przez pracodawcę na Skarbie Państwa.

7. Za stałych robotników i pracowników uważać należy: 1. robotników i pracowników, z którymi zawarto umowę o pracę na czas nieokreślony, 2. pracowników i robotników, z którymi zawarto umowę o pracę wprawdzie na oznaczony z góry okres czasu, jednak nie krótszy niż 3 miesiące lub których umówiono do wykonania określonej roboty, trwać mającej w myśl umowy conajmniej 3 miesiące. Przez okres pracy próbnej robotnikowi lub pracownikowi nie przysługuje charakter stałego robotnika lub pracownika.

8. Zgłoszenie prawa do zasiłku należy wnieść do urzędu gminnego tej gminy, w której mieszka stale żona powołanego. Jeżeli powołany żony nie ma i do urzędu gminnego tej gminy, w której mieszkają uprawnione do zasiłku dzieci ślubne; jeżeli takich dzieci nie ma, urzędu gminnego tej gminy, w której mieszka osoba uprawniona do odbierania zasiłku.

Zgłoszenie winno obejmować wszystkich członków, ubiegających się w rodzinie powołanego o zasiłek, nie wyłączając osób, prowadzących odrębne gospodarstwo lub mieszkających w innych miejscowościach.

Do odbioru zasiłku można upoważnić także więcej osób równocześnie; wtedy jednak należy w rubryce 21 wymienić dokładnie, jaką część zasiłku i dla kogo ma się poszczególnym odbiorcom wypłacać.

9. Osoby podające w zgłoszeniu świadomie szczegóły nieprawdziwe w celu wyłudzenia zasiłku lub wyższej jego normy, pociągnięte będą do odpowiedzialności karno-sądowej.

Zgłoszenie wniesione bez usprawiedliwienia później aniżeli w miesiąc po ukończeniu przez powołanego ćwiczeń wojskowych nie podlega rozpatrzeniu.

Na powołanym, jakoteż na osobach uprawnionych do zasiłku, ciąży obowiązek niezwłocznego zawiadomienia urzędu, który przyznał zasiłek, o wszelkich wydarzeniach pociągających za sobą utratę lub zawieszenie prawa poboru do zasiłku wzgl. zmiany jego wymiaru.

Zasiłki pobrane nieprawnie podlegają zwrotowi pod rygorem egzekucji sądowej.

10. Wypłatę zasiłku uskutecznia: a) pracodawca w stosunku do rodzin stałych robotników i pracowników, b) urząd gminny we wszystkich innych wypadkach oraz w razie zwolnienia pracodawcy od płacenia zasiłku.

11. Orzeczenia w sprawach zasiłkowych należą do władz gminnych i to zwierzchności gminnej wiejskiej w gminach wiejskich, a do magistratów w gminach miejskich.

Władze te orzekają:

a) o prawie do zasiłku,
b) o obowiązku płacenia zasiłku w myśl art. 10 ustawy t. j. czy obowiązek płacenia ciąży na pracodawcy czy na Skarbie Państwa.

12. Od orzeczeń zwierzchności gminnej służy prawo odwołania się do właściwej władzy administracyjnej I. instancji, t. j. do właściwego Starosty. Odwołania należy wnieść do zwierzchności gminnej, która wydała zaskarżone orzeczenie.

Prawo to służy stronom interesowanym t. j.

a) ubiegającemu się o zasiłek w razie odmowy zasiłku lub w innych przypadkach n. p. w razie niedostatecznego wymiaru zasiłku.
b) obciążonemu obowiązkiem wypłaty zasiłku t. j. z jednej strony pracodawcy powołanego, — z drugiej Skarbowi Państwa.

Tryb przy rozpatrywaniu próśb o zasiłek jest następujący:

13. Urząd gminny (Magistrat) winien w przeciągu dni 4 zbadać orzeczenie o przyznaniu lub odmowie zasiłku.

W orzeczeniu przyznającem prawo do zasiłku należy wyszczególnić:

a) dla których członków rodziny zasiłek się przyznaje,
b) podług jakiej normy zasiłek obliczono,
c) od którego dnia kalendarzowego zasiłek przyznano,
d) na kim ciąży obowiązek płacenia zasiłku,
e) do czyich rąk zasiłek ma być płacony, jeżeli zgodnie z § 28 rozporządzenia wykonawczego z dnia 12 kwietnia 1923 (Dz. Ust. № 40 poz. 280) strona zgłaszająca prawo do zasiłku wskazała kilka osób uprawnionych do jego odbioru, należy w orzeczeniu wszystkie te osoby wymienić, określając zarazem, jaką część zasiłku wypłacać się będzie do rąk poszczególnych odbiorców.

Ponadto orzeczenie winno zawierać pouczenie o prawie odwołania.

W orzeczeniach nakładających obowiązek płacenia zasiłku na pracodawcę, należy zarazem umieścić zastrzeżenie, że wniesienie przez pracodawcę odwołanie nie ma mocy wstrzymującej wypłatę zasiłku i że orzeczenie podlega wykonaniu w drodze egzekucji administracyjnej.

14. Orzeczenie przyznające prawo poboru zasiłku ze Skarbu Państwa winno być w odpisach doręczone osobie uprawnionej (wzgl. osobom uprawnionym) do odbioru zasiłku.

O ile objęci tym orzeczeniem członkowie rodziny powołanege mieszkają w różnych gminach należy odpisy orzeczenia przesłać również odnośnym urzędom gminnym (zwierzchnościom gminnym, magistratom).

Orzeczenie nakładające obowiązek płacenia zasiłku na pracodawcę winno być ponadto w terminie określonym w art. 12 ustawy z dn. 22 marca 1923 r. doręczone także odnośnemu pracodawcy.

15. Odmowa prawa do zasiłku może dotyczyć bądź to wszystkich w odnośnym zgłoszeniu wyszczególnionych członków rodziny bądź tylko niektórych z pomiędzy nich.

W obu wypadkach orzeczenie odmowne winno wyjaśniać przyczynę odmowy oraz zawierać pouczenie o prawie odwołania (art. 12 ustęp 2 ustawy z dnia 22 marca 1923 r.).

Orzeczenie, którym odmówiono zasiłku wszystkim członkom rodziny powołanego, ma być doręczone

Kalendarz ważniejszych wydarzeń podczas powstania w roku 1848.

Zestawił Juljan Stasiewski.

18 marca. Wybuch rewolucji w Berlinie.
20 „ Zwolnienie więźniów polskich z Moabitu, więzienia w Berlinie.
20 marca. Utworzenie Komitetu Narodowego w Poznaniu.
24 marca. Król pruski zapowiedział rozkazem gabinetowym narodową reorganizację Poznańskiego.
28 marca. Mierosławski i drudzy Polacy wracają z Berlina do Poznania.
31 marca. Władze pruskie potępiają publicznie zbrojenie się Polaków przeciw Rosji.
3 kwietnia. W Poznaniu ogłosili prusacy stan oblężenia.
6 „ Pełnomocnik króla pruskiego, generał Willisen, przybywa do Poznania.
9 kwietnia. Generał Columb wydaje rozkaza zaatakowania obozu polskiego w Srodzie.
9 kwietnia. Potyczka w Żninie.
10 „ Bitwa pod Trzemesznem.
11 „ Potyczka w Czerniejewie.
11 „ Ugoda w Jarosławcu.
14 „ Potyczka w Bardzie.
14 „ Prusacy obsadzają Srodę. Polski obóz przenosi się do Miłosławia.
15 kwietnia. Obóz wrzesiński opuszcza Wrześnię i udaje się do Nowego Miasta n. W.
18 kwietnia. Potyczka w Wojnowicach pod Bukiem.
18 „ Przybywa Kościelski w 30 koni do Wrześni. Po natarciu naszej jazdy na pruski rekonesans dragonów, cofnęli się Prusacy do Gniezna.
19 kwietnia. Mierosławski zwraca się z Miłosławia do króla pruskiego, aby wykonał to, co przyrzekł.
19 kwietnia. Bitwa pod Gostyniem.
21 „ Bitwa pod Odalanowem.
22 „ Bitwa pod Koźminem.
22 „ Bitwa pod Wielką Topolą pod Ostrowem.
22 i 23 kwietnia. Potyczka w Strzelnie.
25 kwietnia. Potyczka pod Słupami pomiędzy Szubinem i Zninem. Tu został przez prusaków zastrzelony dowódca powstańców Sadowski w sposób tak okrutny, że nawet pruski pułkownik Brandt nazwał egzekucję „straszliwem morderstwem“.
25 kwietnia. Potyczka pod Kowalewem w tej samej okolicy co słupy.
26 kwietnla. Potyczka pod Wilczyną w okolicy Dusznik pod Bukiem.
26 kwietnia. Bitwa w Raszkowie.
28 „ Potyczka w Ruchowicach pomiędzy Grodziskiem i Rakoniewicami.
28 kwietnia. Potyczka w Grodzisku.
29 „ Bitwa w Książu. Tu został ciężko raniony dowódca Florjan Dąbrowski. Prusacy po zdobyciu miasta pastwili się w bestjalski sposób nad bezbronnym, bijąc prawie konającego kolbami.
29 kwietnia. Potyczka między Gogolewem a Świączynem w okolicy Książa. Była to część oddziału Garczyńskiego, idącego z odsieczą do Książa. Garczyński sam szedł traktem z Nowego Miasta i stanął na skraju boguszyńskiego lasu.
30 kwietnia. Bitwa w Miłosławiu.
1 maja. Potyczka pod Sremem.
1 „ Potyczka pod Krzesinkami w okolicy Kasuska.
2 „ Bitwa pod Wrześnią.
3 „ Potyczka pod Łopiennem.
3 „ Potyczka pod Czeluścinem pom. Gnieznem a Wrześnią.
4 „ Bitwa pod Bukiem.
5 „ Potyczka pod Chludowem w okolicy Obornik. Poległ tu Mikołaj Dobrzycki, żołnierz napoleoński głośny wówczas na całą Polskę. Nieszczęściem i wiekiem osłabiony chwycił za oręż jak młodzieniec.
6 maja. Potyczka w Śremie.
7 „ Mierosławski składa główne dowództwo w Skąpem pod Strzałkowem.
7 maja. Brzeżański zwraca się ze Skąpego do generała Wedella z prośbą o zawieszenie aż do ukończenia układów.
8 maja. Emigracja i znaczna część oficerów opuszcza w Grabowie pow. wrzesińskim szeregi.
8 maja. Potyczka pod Rogalinem nad Wartą wyżej Poznania. Oddział Krauthofera-Krotowskiego został rozbity.
8 maja. Potyczka w Świątnikach w tej samej okolicy.
9 „ Kapitulacja w Bardzie pow. wrzesiński.

adresatom wyszczególnionym w § 33 rozp. wykon. z 12/4 23 ustęp pierwszy i drugi.

16. Wypłata może być dokonywana do rąk osoby uprawnionej do odbioru zasiłku bądź to bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem urzędów pocztowych. Odbiorca zasiłku winien odbiór wypłaconej mu kwoty własnoręcznie potwierdzić.

Pierwsza wypłata przyznanego zasiłku nastąpić ma do dni czterech po wydaniu orzeczenia, w kwocie równającej się sumie dziennych zasiłków za czas od dnia, z którym zasiłek przyznano (§ 32 p. c.) do dnia wypłaty zasiłki za okres następny wypłacane będą tygodniowo z dołu.

Przy wypłatach dokonywanych przez urzędy gminne (zwierzchności gminne, magistraty) bezpośrednio do rąk strony, winien być obecny naczelnik gminy (burmistrz) lub jego zastępca, oraz jeden członek rady gminnej (rady miejskiej). Osoby te stwierdzają na wykazie prawidłowość dokonanej wypłaty wypłaconych kwot.

Przy wypłatach za pośrednictwem urzędu pocztowego, winien urząd przekazujący pieniądze przechowywać recepisy pocztowe w odnośnych aktach zasiłkowych.

17. Jeżeli pracodawca zobowiązany w orzeczeniu do płacenia zasiłku obowiązkowi temu nie czyni zadość, zasiłek wypłacony będzie, na żądanie strony uprawnionej do jego poboru, w zastępstwie pracodawcy i na jego rachunek, tudzież w wysokości ustalonej w orzeczeniu, przez ten urząd gminny, który wydał orzeczenie.

Kwoty zasiłków wypłaconych przez urzędy gminne (zwierzchności gminne, magistraty) w zastępstwie i na rachunek pracodawcy, winny być przez niego zwrócone do rąk tego urzędu gminnego, który wypłatę zastępczą uskutecznił, pod rygorem egzekucji administracyjnej.

18. Sumy zażądane przez urzędy gminne (zwierzchności gminne, magistraty) na wypłatę zasiłków asygnowane będą tym urzędom do rąk naczelnika gminy (burmistrza) przez Starostwo we właściwej kasie skarbowej.

W celu uzyskania powyższych sum urzędy gminne (zwierzchności gminne, magistraty) obowiązane są na dwa dni przed dniem każdorazowej wypłaty przygotować według wzoru dołączonego do rozporządzenia, pisemne zestawienie zasiłków wypłacić się mających poszczególnym rodzinom obliczonych na cały okres, za który wypłata ma nastąpić. Zestawienie to ma być sporządzone w trzech rownobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostaje w urzędzie gminnym, dwa zaś inne przedstawione być mają przez osobę uprawnioną do podjęcia asygnowanych sum władzy administracyjnej I. instancji t. j. Starostwu. Jeżeli temi zestawieniami są objęte rodziny, które po raz pierwszy mają zasiłek otrzymać, winien urząd gminny (zwierzchność gminna, magistrat) załączyć do zestawień przedkładanych władzy administracyjnej I. instancji również akta odnośnych orzeczeń. W odniesieniu do rodzin, które ten zasiłek już pobierały, należy w zestawieniu wyszczególnić datę i numer odnośnego orzeczenia o przyznaniu zasiłku tudzież czasokres, za które wypłata już nastąpiła.

19. Urzędy gminne (zwierzchności gminne, magistraty) obowiązane są przedstawić władzy administracyjnej I. instancji również akta wszystkich orzeczeń, któremi odmówiono stronie prawa do zasiłku wzgl. w których obowiązek płacenia zasiłku nałożono na pracodawcę.

Przedstawione przez urzędy gminne (zwierzchności gminne, magistraty) akta wydanych orzeczeń, zarówno przyznających zasiłek jak i odmawiających go, rozpatruje władza administracyjna I. instancji w celu sprawdzenia, czy przyznanie wzgl. odmowa zasiłku oraz orzeczenie o obowiązku płacenia go nastąpiło zgodnie z postanowieniami ustaw.

20. Szczegółowe wskazówki co do postępowania urzędów gminnych zawarte są we wspomnianym okólniku Wojew. (Dz. Urzęd. Wojew.). W szczególności zwracam uwagę na obowiązek gmin zawiadomienia ludności o trybie zgłoszenia zasiłków, przerwach w wypłacie, na ściąganie i potrącenie sum nadpłaconych, ewidencję orzeczeń i cały szczegółowy sposób postępowania.

Ponieważ wiejskie urzędy gminne zwłaszcza w początkach napotykać będą na trudności przy orzekaniu o prawie do zasiłków na czas ćwiczeń wojskowych, polecam przedkładanie wszystkich odwołań i akt do Starostwa za pośrednictwem pp. Komisarzy Obwodowych, którym polecam udzielanie urzędom gminnym wszelkich wskazówek i należyte rozpatrzenie i uzupełnienie dochodzeń przed przedłożeniem spraw zasiłkowych Starostwu.

Nowe przepisy opłat stemplowych

(Dokończenie z № 56)

Poświadczenie własnoręczności podpisu zasadniczo 2.000 mk. od każdego podpisu, przy równoczesnem poświadczeniu kilku podpisów 5.000 mk. za wszystkie podpisy.

Opłata stemplowa od wszelkich innych świadectw urzędowych wynosi 15.000 mk. od arkusza pierwszego i 3.000 mk. od każdego arkusza następnego.

Pełnomocnictwa

Opłata stemplowa według postanowień nowej ustawy wynosić będzie 15.000 mk., przyczem pełnomocnictwa, upoważniające do zastępstwa ogólnego w sprawach cywilnych i w sprawach karnych z oskarżenia prywatnego w sądach powiatowych lub pokoju, jako też od zastępstwa szczególnego w sądach ogólnych, podlegać będą opłacie stemplowej w wysokości 5.000 mk. Pełnomocnictwa, upoważniające do odbioru przesyłek pocztowych lub telegramów, wolne są od opłaty stemplowej. Tak samo nie podlegają opłacie oświadczenia pisemne, umieszczone na dokumencie pełnomocnictwa, wydanym adwokatowi, a zawierające ustanowienie substytuta w tej samej sprawie, jak również pełnomocnictwa, upoważniające do działania w sprawie sądowo-karnej, o ile nie chodzi o sprawy z oskarżenia prywatnego.

Pełnomocnictwo, podpisane przez dwu lub więcej mocodawców, podlega opłacie stemplowej zasadniczo tyle razy, ilu jest mocodawców. Wyjątek stanowią pełnomocnictwa, oparte na wspólnym tytule prawnym mocodawców.

Weksle

W myśl rozporządzenia Ministra Skarbu, wchodzącego także w życie 8 maja, opłaty stemplowe od weksli wynosić mają:

Przy wekslach trzymiesięcznych, płatnych w kraju przy sumie do 30.000 mk. — 100 mk., do 60.000 mk. — 200 mk., do 100.000 mk. — 300 mk. itd. po 300 mk. od każdych 100.000 mk. i po 3.000 mk. od każdego zaczętego miljona marek.

Przy wekslach o dłuższych terminach, płatnych w kraju, przy sumie do 10.000 mk. — 100 mk., do 30.000 mk. — 200 mk., do 50.000 mk. — 300 mk., do 60.000 mk. — 400 mk., do 80.000 mk. — 500 mk., do 100.000 mk. — 600 mk. i t. d. po 600 mk. od każdych zaczętych 100.000 mk. i po 6.000 mk. od każdego zaczętego miljona mk.

Przy wekslach trzymiesięcznych, płatnych zagranicą, przy sumie do 60.000 mk. — 100 mk., do 100.000 mk. — 200 mk., do 200.000 mk. — 300 mk., i t. d. zasadniczo po 150 mk. od każdych 100.000 mk. i po 1.500 mk. od każdego zaczętego miljona mk.

Przy wekslach o dłuższych terminach, płatnych zagranicą, przy sumie do 30.000 mk. — 100 mk. i tak dalej, jak przy wekslach trzymiesięcznych, płatnych w kraju.

Czeki podlegają opłacie stemplowej w wysokości 100 mk.

Rachunki i pokwitowania

W myśl wspomnianego rozporządzenia Ministra Skarbu opłaty stemplowe od rachunków wynosić będą od dnia 8-go maja br. 100 mk. od każdych pełnych lub zaczętych 50.000 mk. należytości, wymienionej w rachunku, opłaty zaś od pokwitowań (poświadczeń odbioru) 100 mk. od każdych pełnych lub zaczętych 20.000 mk., od pokwitowań uprzywilejowanych 100 mk. od każdych pełnych lub zaczętych 500.000 mk.

Inne opłaty

Opłata stemplowa od pełnych wyciągów z ksiąg metrycznych podwyższona została do 3.000 mk.

Opłata stemplowa od kart do gry — do 2.000 mk.

Opłata stemplowa od kolejowego listu przewozowego wynosić będzie:

10.000 mk. od przesyłek całowagonowych, 5.000 mk. od przesyłek półwagonowych i 500 mk. od przesyłek pojedyńczych.

Kwit bagażowy na bagaż lub przesyłkę nadzwyczajną podlegać będzie opłacie stemplowej wynoszącej 500 mk.

Wszystkie inne stałe opłaty stemplowe, które dotychczas wynosiły 20 mk. z dniem 8-go maja podwyższone będą do 1.500 mk.

Zmienność stawek

Wszystkie wymienione w powyższem zestawieniu stawki opłat stemplowych ulegać będą zmianie co kwartał, począwszy od trzeciego kwartału br., w stosunku, w jakim przeciętna cen hurtowych w styczniu 1923 r. pozostawać będzie do takiej przeciętnej w drugim miesiącu odnośnego kwartału. Odpowiedni wykładnik ogłaszać będzie Minister Skarbu, najpóźniej na osiem dni przed pierwszym dniem kwartału kalendarzowego. Przez wykładnik ten w razie wzrostu drożyzny będą mnożone wszystkie podane powyżej stawki i zaokrąglane do pełnych setek. Po raz pierwszy odnośne ogłoszenie Ministra Skarbu ukaże się w Dzienniku Ustaw najpóźniej 23-go maja.

W sprawie odszkodowania za straty wojenne

W ostatnich czasach do Głównego Urzędu Likwidacyjnego napływają licznie podania poszkodowanych wskutek wojny osób z prośbą o wypłatę odszkodowań za zarejestrowane przez nie w Komisjach Szacunkowych, działających z ramienia Głównego Urzędu Likwidacyjnego straty wojenne.

W związku z powyższem Główny Urząd Likwidacyjny ponownie wyjaśnia, że wypłata odszkodowań wojennych nie jest przesądzona żadną ustawą przyczem zwraca się uwagę, iż art. 1 ustawy z dnia 10 maja 1919 r. o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych wyraźnie zastrzega, że rejestracja w niczem nie przesądza sprawy wynagrodzenia strat wojennych.

Wobec powyższego wypłata odszkodowań uskuteczniona być nie może i Główny Urząd Likwidacyjny uprzedza, że na wszelkie podania w wymienionych sprawach osobnych odpowiedzi petentom udzielać nie będzie.

W sprawie zgłaszania nierejestrowanych dotychczas strat wojskowych Główny Urząd Likwidacyjny komunikuje, iż wszelkie podania otrzymane przez wymieniony Urząd o zarejestrowanie niezgłoszonych jeszcze strat uwzględnione być nie mogą, gdyż prowadzona przez Główny Urząd Likwidacyjny rejestracja strat wojennych została ostatecznie ukończona jeszcze w r. 1921 i przeprowadzające ją organy zlikwidowane.

Z miasta i dalszych stron

Września, dnia 18-go maja 1923 r.

Z powodu Zielonych Świąt wyjdzie następny numer Orędownika w środę, dnia 23 b. m. z datą na czwartek.

Rozkład jazdy
Wrzesińskiej Kolejki powiatowej

ważny od 1. czerwca 1923 r.

Pociąg nr. 9		Pociąg nr. 1
3.15	Września G. D.	7.35
3.20	Zawodzie	7.30
3.32	Kaczanowo	7.18
3.39	Nadarzyce	7.11
3.46	Neryngowo	7.04
3.50	Janowo	7.00
4.00	Zieliniec	6.50
4.06	Sokolniki	6.44
4.11	Zydowo	6.40
4.42	Kołaczkowo	6.08
4.49	Borzykowo I	6.01
4.55	Borzykowo II	5.55

Odjazd i przyjazd pociągów kolei państwowej

Odjazd do

Poznania	Strzałkowa	Gniezna	Jarocina
8.17	11.02	8.11	8.15*)
(3.12) 15.12	(3.10) 15.10	10.55	11.04
(9.08) 21.08	(9.10) 21.10	(5.32) 17.32	(3.08) 15.08
		(10.22) 22.22	(9.05) 21.05

Przyjazd z

Poznania	Strzałkowa	Gniezna	Jarocina
7.43	10.38	7.34	8.10†)
(2.58) 14.58	(2.56) 14.56	10.45	10.59
(8.58) 20.58	(8.53) 20.53	(5.25) 17.25	(3.02) 15.02
		(10.18) 22.18	(9.00) 21.00

*) Do Miłosławia. †) Z Miłosławia.

* **Bractwo Strzeleckie** urządza w święta Zielonych Świątek strzelanie do tarczy królewskiej w strzelnicy w Czachrowie. Program uroczystości jest następujący: W drugie święto o godzinie 8.30 rano udaje się Bractwo w pochodzie z orkiestrą do kościoła na mszę św. O godzinie 1.30 popołudniu wymarsz z orkiestrą do strzelnicy, gdzie o godz. 4

---

10 maja. 35 niedobitków z wojska polskiego, reszta się rozeszła, przejmują prusacy w Czarnem Piątkowie w okolicy Miłosławia na podstawie warunków kapitulacji w Bardzie.

11 maja. Mierosławskiego schwytali husarzy pruscy we wsi Kowalskiem pod Pobiedziskami.

Wykaz imienny oficerów wojska polskiego

w powstaniu 1848 roku.

(Zestawienie dla braku źródeł nie jest kompletne).

Sztab główny.

Naczelnik czterech obozów: Ludwik Mierosławski.
Szef sztabu: St. Poniński.
Inżynier sztabowy: Sembert.
Oficerowie: Oborski, Aleksander Guttry, Bronisław Dąbrowski.
Intendantura: Brudzewski, Gąsiorowski Józef.
Pomocnik intendantury: Łuczycki.
Kasjer generalny: Ruszczewski.

1. Obóz miłosławski.

Dowódca: Pułkownik Brzeżański.
Adjutant: Podporucznik Stoś.
Komendant ułanów: Pomorski.
Oficerowie ułanów: Błociszewski, I. Lipski, Mniewski Teofil.
Komendant piechoty: Miachowski.
Oficerowie piechoty: Koszutski, Lossow, Brownsford, Ludwik Sokolnicki, Wiktor Szołdrski.
Komendant strzelców: J. Grabski.
Oficerowie strzelców: Kapitan Lange, Dembiński, Niesiołowski, Suwarski, Królikowski.
Komendant artylerji: St. Węclewski.
Komendant placu: Antoni Grabski.

Pułk poznański piechoty linjowej.

Dowódzca: Pułkownik Jabłkowski.
Dowódzca bataljonu: Major Wroniecki.
Oficer sztabu: Major Dobrogojski.
Adjutant: Podporucznik Sokolnicki.
Płatnik: Podporucznik Lakszycki.
Intendant: Podporucznik Brix.
Dowódzca 1. komp.: Kapitan Żurkowski.
„ 2. komp.: „ Koszkowski.
„ 3. komp.: „ Kolski.
Oficerowie: Porucznicy: Sawiński, Miechowski, Rosé, Koszutski, E. Trąpczyński.
Podporucznicy: Klaperski, Rostkowski Alfons, Kont, Tuszewski, Lewandowski, Rostkowski Stanisław, Przepełkowski, Szyszyłowicz.

2. Obóz wrzesiński (później nowomiejski).

Dowódzca: Józef Bon. Garczyński.
Szef sztabu: Władysław Kosiński.
Oficer sztabowy: Berlier.
Komendant ułanów: Adolf Malczewski.
Oficerowie ułanów: Apolinary Kurnatowski, Słomczewski, major Słubicki.
Oficerowie piechoty: Hartwig, Krysztofowicz, Kwiatkowski, Drozdowski.
Oficerowie strzelców: Kapitan Wargowski, Kapitan Goślinowski, Karczewski, Szuman, Idzi, Brzozowski Karol, Domagalski, Gabryelski.
Komendant artylerji: Bajerski.

3. Obóz ksiąski.

Dowódca: Do 22 kwietnia pułkownik Budziszewski, potem major Florjan Dąbrowski.
Komendant ułanów: Leon Szmytkowski.
Oficerowie ułanów: Kapitan LeonardRóźbicki, Józef Czapski, Fr. Żychliński, L. Tarłecki.
Oficerowie piechoty: Jezierski, Sokolnicki, Seweryn Jakiewicz, Łagodzki, major A. Kamiński, Fałęcki Piotr, Wołoszyński, Jarociński.
Inżynier obozowy: Cukrowicz Hipolit.
Komendant placu: Mycielski Stanisław.
„ „ Major Dzierżewski.

4. Obóz pleszewski.

Dowódzca: Białoskórski Felicjan.
Oficer sztabu: Pułkownik Kuszel.
Komendant ułanów: Major Kirkor.
Oficerowie ułanów: Lipski Wojciech, Zakrzewski Piotr, Taczanowski S.
Komendant piechoty: Major Andrzej Prądzyński.
Oficerowie piechoty: Andrzej Piliński, Winnicki, Krysztofor, Wysoczyński P.

rozpocznie się strzelanie i równocześnie koncert. We wtorek, dnia 22 5 o godz. 2 po południu wyrusza Bractwo w pochodzie z orkiestrą do Strzelnicy, w którym to dniu prócz koncertu urządza Bractwo zabawę taneczną w zamkniętem kółku. W następną niedzielę, dnia 27 maja wyjazd z targowiska o godz. 1.30 do strzelnicy. O 4 rozpocznie się koncert i strzelanie do tarczy królewskiej, które się skończy o godz. 6 wieczorem, poczem nastąpi proklamacja króla kurkowego. Wprowadzenie króla kurkowego do miasta o godzinie 9 wieczorem. — Członkowie Bractwa winni się stawić do pochodów pół godziny wcześniej. Zbiórka w lokalu p. M. Trąpczyńskiego. Za niestawienie się bez poprzedniego usprawiedliwienia nałoży Zarząd grzywny.

* **W minioną środę** odbyły się we Wrześni wybory do „Izby Handlowej w Poznaniu" z bardzo nikłym udziałem zapisanych w rejestra sądowe firm, mianowicie z ogółu 175-ciu zapisanych głosowało 52 osoby. Kandydatów było 3, z tych p. Kasprzak z Kostrzyna wysunięty przez Związki kupiecki i Fabrykantów w Poznaniu a więc narzucony wprost obu powiatom, drugi wysunięty na ostatniem zebraniu Kupieckiem we Wrześni p. Leon Chmielnik i trzeci postawiony na przedwyborowem zebraniu wszystkich głosujących w środę p. Jan Kuczkowski. Rezultat wyborów był następujący: wybrano większością bo 44 głosami został p. Jan Kuczkowski kupiec z Wrześni, 3 głosy otrzymał p. L. Chmielnik kupiec z Wrześni, 2 p. Kasprzak dyrektor fabryki „Homosan" Kostrzyn i 1 p. Stanisława Urbańska z Wrześni.

— **Bydgoszcz.** (Oryginalne samobójstwo). W ub. tygodniu pewnego dnia wieczorem dźwięki gramofonu, dolatujące ze strony mostu kolejowego (Czarna droga), zwróciły uwagę w pobliżu znajdującej się publiczności, która, przybywszy na miejsce tego niezwykłego „koncertu", zastała tam pewnego mężczyznę, który po odegraniu swego „przedśmiertnego koncertu" skoczył wraz z gramofonem do Brdy. Topielca po chwili wydobyto z wody, lecz ten, nie namyślając się długo, powtórzył ową śmiertelną kąpiel, został jednakże ponownie wydobyty. Dopiero, gdy poraz trzeci skoczył do wody, zginął w falach Brdy, skąd go dotychczas jeszcze nie wyłowiono. Tym niezwykłym samobójcą — według „Dzien. Bydg." — jest niejaki Bukwicki z Osowej Góry.

— **Bojanowo.** (Chleb dla swoich.) Donoszą nam, że w Bojanowie jest tylko jeden malarz pokojów, Niemiec, który nie może nadążyć pracy. Gdyby się tu osiedlił Polak, miałby zapewnione powodzenie.

— **Brodnica, Pomorze.** (Odznaczenie.) Krzyż kawalerski orderu „Polski Odrodzonej" został nadany w dniu 4 bm. p. Kazimierzowi Wojciechowskiemu, właścicieli drukarni tutejszej.

Z życia Towarzystw

— **Baczność „Ekawera!"** Trening towarzyski z druż. miejscową „Stempa" odb. się w niedzielę, o godz. 3 po poł. na dziedzińcu koszarowym 68 p. p. Punktualne i kompletne przybycie obowiązkiem każdego. Podkapitan.